

ШКОЛА ЗА СРЕДНОВЕКОВНА ФЕХТОВКА „МОТУС“ ИЛИ „БЪДЕЩЕТО НА ФЕХТОВАЛНОТО ИЗКУСТВО Е В НЕГОВОТО МИНАЛО“

АВТОР: ЗДРАВКО ПЕЕВ

През последните 15 години се наблюдава засилен интерес в световен мащаб към алтернативното изучаване на европейското средновековно културно наследство и популяризирането му по нестандартни начини. Един от клоновете на това културно наследство е традиционното военно изкуство практикувано от средновековния човек или така наречената историческа фехтовка.

По какво тя се различава от това което можем да видим в една историческа възстановка или от спортната фехтовка? Историческата възстановка е преди всичко занимателен спектакъл пресъздаващ конкретно историческо събитие а „боевете“ в него се водят по строго определени, безопасни и опростени правила.

Също така „оръжията“, които се използват са с различни характеристики и ка-

чества от историческите образци поради безопасността на участниците.

Спортната фехтовката е динамична атлетична игра в която при установени правила двубоят се печели с отчитане по точкова система. Инструментите с които се практикува не могат да бъдат наречени оръжия в исторически аспект.

В традиционната фехтовка правилата се свеждат до това, да бъдеш оцелелият след сблъсък с въоръжен противник. Иначе казано – приложно бойно изкуство. И няма как да е друго, след като целта на средновековните и ренесансови фехтовални учители е била да научат човек да се бори за живота си в различни случаи – на дуел, в битка, както и в битови ситуации.

Целта на организациите – клубове, школи и т.н. по историческа фехтовка, разпространени в Европа и Америка е в тях

да се изучава традиционното средновековно военно изкуство за самозащита. А за да сме още по-точни - кодифицирана и методична бойна система за работа с исторически оръжия – различни типове мечове, кинжал, палка, копие и други полеви оръжия, както и ръкопашен бой. Информацията за тази бойна система е достигнала до нас чрез голямо количество запазени исторически документи – трактати по фехтовка от периода XIII-

XVII век.

Именно тези подробно написани, а много от тях и илюстрирани книги са завета на фехтовалните майстори от миналото и ключът към възстановяването на това специфично и значимо културно наследство. Тези документи са разнообразни по произход – основно германски, италиански, английски, испански и др. Важно е да се отбележи, че в някои от тях е засвидетелствана пряка приемственост на традицията между поколения фехтовачи – майстор след майстор...

И така какво можем да видим, ако за пръв път отидем на тренировка по средновековна фехтовка в Школа „МОТУС“? Със сигурност няма да намерите „рицари“ в средновековни костюми, които да си разменят галантности. Ще видите хора, които отработват основните стъпки – един от най-важните елементи във всяко бойно изкуство. Други ще упраж-

няват по двойки атаки сечейки и мушкетайки – в главата, в ръцете, в тялото... Когато базовите атаки се усвоят добре, се преминава към контраатаки. По-напредналите работят в свободен спаринг с дървени оръжия, а други – с метални. Металните оръжия са затъпени. Но това е единствената разлика с техните исторически аналози. Теглото, размерите, динамичните качества на тренировъчния инструмент трябва да са еквивалентни на историческите образци за да не се изкривяват действията. Любопитна подробност е, че за разлика от популярното мнение, мечовете не тежат по 5 или повече килограма, а теглото им варира между 1000-1300 грама за едноръчен меч и 1400-2300 грама за двуръчен меч. Тренировъчните мечовете, използвани в Школа „Мотус“ са прецизни реплики на средновековните образци.

Видът на трениращите включва още униформено спортно тренировъчно

облекло и разнообразна екипировка – здрави ръкавици, фехтовални маски, налакътници, наколенници и др.

Основите на Школа за средновековна фехтовка „МОТУС“ са поставени през 2003г. Тогава е създадена експериментална „Група за изследване и изучаване на средновековни бойни изкуства“. През 2006г. групата става фехтовален клуб и приема името „Мотус“, а през 2010г. се трансформира в школа.

В Школата се изучават три основни дисциплини – едноръчен меч, едноръчен меч и малък щит (бъкълър) и двуръчен меч. Работи се също с копие, палка, тояга и други.

Дейността на „МОТУС“, освен стандартните 5 тренировки седмично, включва демонстрации, семинари, участия и консултация за филмови продукции и други.

Най-важното събитие в годишният календар на Школата са традиционните летни тренировъчни лагери, където в рамките на десетина дни, в приятна атмосфера, се тренира особено интензивно. Лагерите са отворени и за всички, които имат интерес към средновековните бойни изкуства, но не са трениращи в Школата.

Едно от най-емблематичните места, къ-

дето Школа за средновековна фехтовка „Мотус“ е „завоювала позиции“, е Националният Военноисторически Музей, където се провеждат ежегодно традиционни демонстрации по случай Георгиевден – деня на храбростта. Националният Исторически Музей също е бил домакин на демонстрация на Школата.

На 12.02.2011г. Школа „Мотус“ взе участие в едно безспорно уникално за нашата страна събитие – състоя се демонстрация по покана на „Фехтовална Академия Васил Етрополски“, където под един покрив публиката можеше да види разликите между спортната и традиционната фехтовка.

Информация за тренировките и всичко свързано с школата може да откриете на нашата фейсбук страница - <http://facebook.com/MotusSwordsmanship>

Както и да видите наши видеоматериали в YouTube:

<http://youtube.com/user/MotusSwordsmanship>

За контакт: zdr_peek@abv.bg;
motus_freifechter@abv.bg

